

Kokkuvõtte teemal: Hilissügisised tööd mesilas. Mesilasperede ettevalmistamine talveks. Vaha sulatamine. Kärgede hoiustamine. Tagasivaade möödunud mesindusaastale.

Aeg ja koht: Elva Mesinike Seltsi mesindusõppusel,

Elvas, Pargi tn.34, 16.10.2010.a.

Lektor: Tõnu Hiimäe, Lektorileping PR-7-1.4-10

On oktoobri keskpaik ja mesilased sätivad end talveuinakule. Mesinik talvepuhkusele jääda veel ei saa. Kui söötmise ajal jäid lennuavad kitsendamatta (et vargad ei pääseks nii kergesti tarru sisse), oleks nüüd paras aeg see ära teha. Olen aastaid jätnud lennuava avaruks 10-12 cm. Ja sellisena kuni puhastuslennu päevani.

Lestatõrjet teen sügisel kaks korda. Ribadega augustis-septembris ja külmade tulekul bipiiniga. Hapetega enam ei tee, kuna nendega töötlemine on töömahukas ning kirjanduse andmel pidi lestal olema võime oma hingamisteed sulgema ohu korral kuni 42. tunniks.

Et niiskus talvel tarus ei tekiks on mul lamavtaru kaantes 5-6 võrguga kaetud õhuava läbimõõdus 25 või 32 mm. Liigsest niiskusest ja suurtest temperatuuride kõikumistest võivad puruneda kärjekaaned, niiskus satub meesse ja mesi võib hakata käärima.

Hiirte ründe vastu võib kasutada mürke, kuid mina eelistan lennuava katta tihedama võrguga (šilmaga 1*1cm). See võrk kaitseb ka tihaste ründe eest kuna nad lihtsalt ei pääse lennuavale liiga ligidale.

Tuule ja varajase kevadpäikese kaitseks on mul taru lennuava ette traatvõrgu ja talveasendis lennulaua peale asetatud tugevast valgest kunst kangast lennuava kaitse.

Pesa on mul kaetud algul nõrgemalt, et mesilased saaksid rahulikult kobarduda. Püsivate külmade saabudes katan vana villase tekiga soojemalt, mis ei hoia endas niiskust ja laseb õhku läbi. Sobivamateks kattematerjalideks peetakse ka vildist katet ja ehitustel kasutatavat kivivilla plaati.

Selleks ajaks kui mesilased enam välja ei lenda peab olema:

- 1) vajalik söödavaru,
- 2) lennuavad kitsendatud.
- 3) linnu- ja hiiretõkked tehtud,
- 4) ei tohi enam raame liigutada, sest pere võib talvekobarat mitte enam moodustada.

Peamised talvel pere nõrgenemise põhjused on:

- 1) talvituma minevate mesilaste ebaõige vanuseline koosseis,
- 2) mesilaste talverahu pidev rikkumine näriliste, lindude või inimeste poolt,
- 3) mittekvaliteetne talvesööt,
- 4) mittekvaliteetsed kärjed,
- 5) vana või viletsa munemisvõimega ema,
- 6) pere nakkumine haudme- või parasiithaigustega.

Vaha sulatamine ja kärgede hoiustamine.

Ümbertöötlemisse minevatelt kärjeraamidelt eraldan kärjed pahtellabidaga. Allesjäänud vahakorra eemaldan raamidelt teravaks teritatud konkspeitliga. Samuti kraabin sellega ära ka mustuse raamidelt ning töötlen neid liivapaberiga. Kärgede sulatamiseks kasutan juba aastaid minule täiesti rahuldavalt 8-liitrilist roostevabast mahlaaurutit. Võtab vähe ruumi ja teeb oma tööd korralikult. Arvan, et 10-15 taru omav mesinik võiks sellele üsna tõsiselt mõelda. Loobusin spetsiaalsest vahasulatajast sellepärast, et ta rikkus minu uued puhtad kärjeraamid ära. Nüüd on 5-6 aastat kasutusel olnud kärjeraamid ikka nagu uued. Kevadel, enne kärjepõhja raamipanekut kuumutan raame vanas elektripliidi praeahjus 120* juures 10-15 minutit ja hõõrun peene liivapaberiga traatidelt kottosiooni maha.

Kevadeks esimese haudme alla minevad ülesehitatud kärjeraamid hoiustan 4-5 kaupa igas lamavtaru sügisel tühjaksjäänud osas. Magasinides kasutan 35mm laiuseid poolraame. Järgmiseks aastaks jäetud kärgedega raamid säilitan magasinides, raamliistud vahel. Koitõrjeks olen andnud koidele nuusutada apelsini koori.

Vaadates tagasi möödunud mesindusaastale, siis tõdeti, et sellist meerohket aastat ei mäletanud keegi. Korjeaega oli üle kuu. Esimesed vurritamised tehti juba enne jaanipäeva. Ka talvitumine oli paljudel mesinikel ideaalilähedane.

Tõnu Hiimäe